

Per EloiA el dt., 16/02/2010 - 09:00

Josep Thió

-

5000 nits

Lletra original

El passat et crida, no diu res
un color antic a la paret
la terra imaginària que has creuat
si t'hi fixes bé és un parany
que no podrà
imaginar
els nostres somnis

mils de colors de la posta de sol
campanes que riuen un dia d'agost
ni el blat que es mou, ni els ocells que ara aixequen el vol
em fan més feliç que tu

cada nou paisatge descobert
la fragilitat d'un petit ocell
el tacte suau del cotó fluix
o la immensitat de l'univers

Mils de colors de la posta de sol
campanes que riuen un dia d'agost
ni el blat que es mou ni els ocells que ara aixequen el vol
em fan més feliç que tu

Lletra traduïda

Re-descobrir-ho tot en l'amor.

Josep Thió canta a un amor radical, total, que l'omple més que tot, més que tota la creació. En Josep té raó, a vegades els ocellets del camp, les montanyes, el cotó fluix o els paisatges no ens diuen res, són indiferents per a nosaltres, però altres vegades, de cop, el color blanc sorgeix inesperadament de la suma de tots els colors, podem copsar i sentir una unitat i una pau amb el nostre entorn. Per en Josep això es dona perquè descobreix un amor més gran que cadascuna d'aquestes coses que ens envolten. Aleshores podem cantar als mils de colors perquè tots ells ens parlen del nostre amor radical. Per a Jesús, i per a tots els grans místics, aquesta experiència també es dona al descobrir un Altre gran amor, l'amor de Déu. Descobrir un Déu-Abbà (pare, papà) que treballa discret en el silenci per a tots nosaltres i que ens estima fins a deixar-hi la pell a la creu, obre en nosaltres un gran sentiment de fraternitat que ens vincula entre nosaltres i la mateixa creació. **Dinàmica:** Poseu en un disc circular diferents sectors de colors. Cada color representarà algun aspecte de la nostra vida i ho podem posar en comú. Creuem el disc de colors amb un llapis i ho farem rodar. Segurament no arribarem a fer el color blanc però ens ajudarà a visualitzar aquesta unitat en l'Amor de Déu

Càntic de les criatures (Sant Francesc d'Assís)

Mils de colors, ocells i blat del camp... poden restar indiferents per a nosaltres o poden ser els nostres germans si hi ha un gran amor. Així ho va entendre Sant Francesc d'Assís:

Altíssim, omnipotent i bon Senyor,
teves són les llaors, la glòria i l'honor
i tota benedicció.
A tu sol, Altíssim, s'adiuen;
d'anomenar-te, cap home no és digne.

Lloat sies, Missenyor, amb totes tes criatures,
especialment per nostre Germà Sol,
el qual fa la claror i ens illumines.
I ell és bell i radiant amb gran esplendor;
de tu, Altíssim, porta significació.

Lloat sies, Senyor, per la germana lluna i les estrelles,
al cel les has fetes clares i precioses i belles.

Lloat sies, Missenyor, pel germà vent
i per l'aire i el núvol i el serè i per tot temps,
pels quals a les criatures dónes sosteniment.

Lloat sies, senyor, per la germana aigua,
la qual és molt útil i humil i preciosa i casta.

Lloat sies, Missenyor, pel germà foc,
pel qual tu la nit ens illumines,
i ell és bell i alegre i robustós i fort.

Lloat sies, Senyor, per la germana nostra mare terra,
la qual ens sustenta i ens governa
i produeix molts de fruits amb flors colorides i herba.

Lloat sies, Senyor, per aquells qui perdonen per la teva amor
i sostenen malaltia i tribulació.
Beats aquells qui es mantindran en pau,
car de tu, Altíssim, seran coronats!

Lloat sies, senyor, per la germana nostra la mort corporal,
de la qual cap hom vivent no pot escapar;
ai, d'aquells que moriran en pecat mortal!
Beat aquell qui es trobarà dins tes santíssimes voluntats,
car la mort segona non li farà cap mal!

Lloeu i beneïu el meu Senyor,
i regrecieu-lo i serviu-lo amb gran humilitat.
